

Arkeologisk förundersökning

VIKA KYRKBY

av prästgårdens tomt inom bytomt RAÄ 260 i
Vika socken, Falu kommun, Dalarna

Arkeologisk rapport 2012:2

Eva Carlsson & Britt-Marie Hägerman

Arkeologisk förundersökning

VIKA KYRKBY

av prästgårdens tomt inom bytomt RAÄ 260 i
Vika socken, Falu kommun, Dalarna

Eva Carlsson

Britt-Marie Hägerman

Dalarnas museum

Arkeologisk rapport 2012:2

Renritning: Eva Carlsson

Form: Eva Carlsson

Framsida: Undersökningsområdet, dvs prästgårdens trädgård, med Vikasjön i bakgrunden. Foto: Eva Carlsson

Rapporten kan beställas från Dalarnas museum, Box 22, 791 21 FALUN
tfn 023-76 55 00, fax 023-283 58, e-post info@dalarnasmuseum.se

© Lantmäteriverket Gävle 2006. Medgivande MS2006/02203

© Dalarnas museum 2012

Tryck: Dalarnas museum, Falun, 2012

ISSN 1400-8815

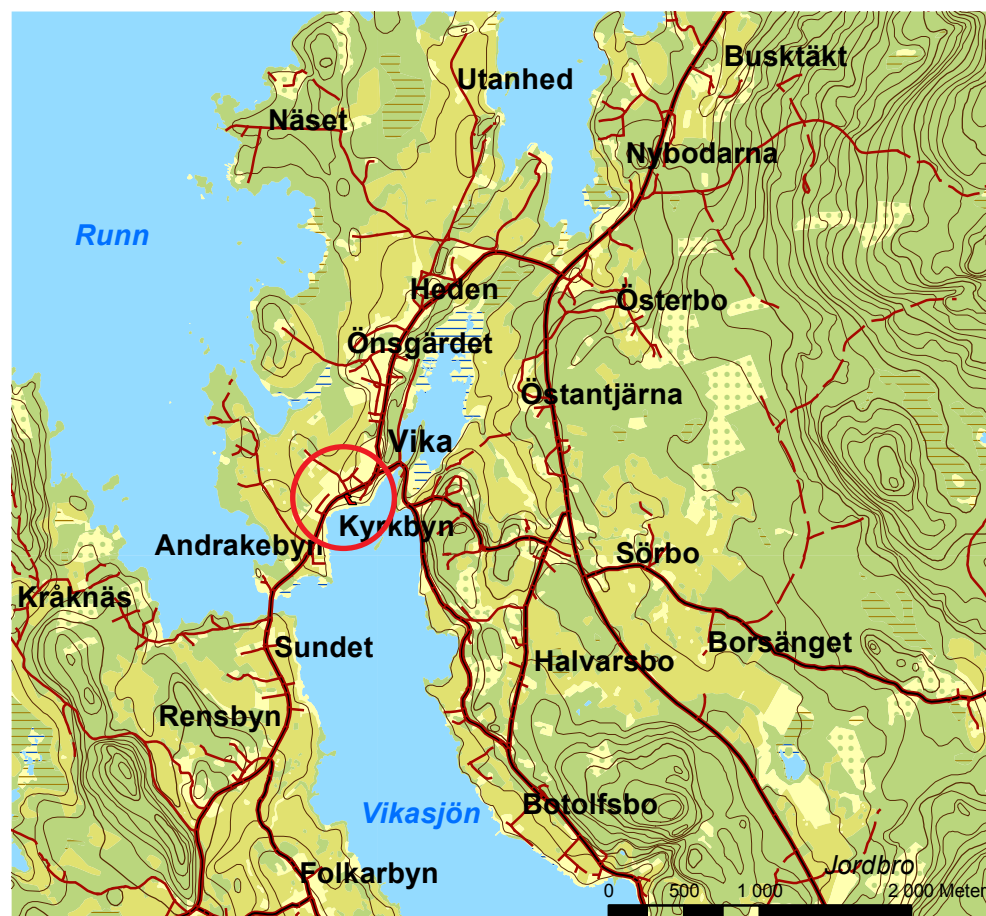
Innehåll

Inledning	5
Kunskapsläge.....	6
Syfte.....	8
Metod.....	8
Undersökning.....	9
Resultat	13
Datering.....	14
Tolkning.....	14
Måluppfyllelse.....	15
Sammanfattning	15
Referenser.....	15
Arkiv	16
Tekniska och administrativa uppgifter	16

Inledning

Dellner Malmco AB planerar att uppföra en kontorsbyggnad på den tidigare prästgårdens mark inom fastigheten Vika Kyrkby 29:1 i Vika socken (figur 1). Länsstyrelsen beslutade om förundersökning eftersom exploateringen ligger inom fornlämningsområdet för fornlämning Vika 260:1, Vika kyrkbys bytomt med ursprung i medeltid. Dalarnas museum genomförde våren 2011 en förundersökning.

Beslut om förundersökning togs av Länsstyrelsen i Dalarna (dnr 431-1950-11) efter ansökan av exploatören Skanska Sverige AB för Dellner Malmco AB.

Figur 1. Utdrag ur fastighetskartan med exploateringsområdet markerat. Skala 1:50 000.

Figur 2. Utdrag ur fastighetskartan med fornlämningar markerade med ljusrött och exploateringsområdet med lila. Skala 1:10 000.

Kunskapsläge

Vika är rikt på förhistoriska lämningar. Där har gjorts en del stenåldersfynd och på Fornäs udd finns de unika rösen och stensättningarna, vilka kan vara från bronsåldern. Spåren av järnåldersbygden bör, utifrån de synliga lämningarna, främst finnas i odlingsmarken runt Kyrkbytjärn och Vikasjön. Där finns tre gravfält och några ensamliggande gravar. En stensättning (RAÄ 74) ligger på en udde långt ut i Kyrkbytjärn (figur 2). Ett av gravfälten ligger på Kyrkgärdet (RAÄ 1) och strax bredvid två ensamliggande gravar (RAÄ 6 och 75). De ligger ca 400 m väster om förundersökningsområdet. Gravfältet omtalades redan på 1700-talet (Hülphers 1957:347) och bestod enligt en uppteckning från första hälften av 1800-talet av 3 större och 7 mindre gravhögar (Johansson 1976:42). Nu återstår ca 5 högar, 4–11 m i diameter, samt de två ensamliggande, varav den ena är mycket osäker. I omgivningarna finns också ett flertal blästbrukslämningar i form av slaggförekomster (RAÄ 287, 289 och 307). Gravvar och blästplatser brukar användas som bebyggelseindikatorer eftersom järnålderns gårdar är i det närmaste omöjliga att hitta, utan att först ta bort matjorden.

En stor del av Kyrkbyn bör ha medeltida ursprung, "Wika sochn" omnämns första gången 1357. Första kyrkobyggnaden i Vika uppfördes troligen på 1200-talet och den var förmodligen av trä. Den kan sedan ha ersatts av en stenkyrka innan nuvarande kyrka uppfördes på 1400-talet (Boëthius 1920:167ff). Prästgården har legat i västra änden av byn, anmärkningsvärt långt från kyrkan. Kaplansgården låg däremot omedelbart öster om kyrkan,

Figur 3. Storskifteskartan från 1830 visar mangården öster om undersökningsområdet med bostadshuset på samma plats som dagens, men vänt med gaveln mot sjön. Skala 1:2 000.

på en plats man mer kunnat vänta sig prästgården. Kyrkbyn bestod 1640 av 11 gårdar och hade då troligen ungefär samma utsträckning som vid storskiftet, det är dock möjligt att prästgården då utgjorde den västligaste gården.

Prästgårdens bygnadsbestånd kan följas via inventarieförteckningar sedan 1634 (Johansson 1976:249). Då bestod mangården av 24 bodar eller stugor och fägården av 13 byggnader, förmodligen ett gytter av små hus. Det finns därefter uppgifter om reparationer och nybyggen vid flera tillfällen. Detta för att bl.a. modernisera bostadshuset, men också för reparationer då grundläggningen varit för dålig. Husen lades då ofta på något annat ställe inom gårdstomten. En notering 1804 kan tyda på att fägården vid det tillfället flyttades till norra sidan vägen (Johansson 1976:261). Prästgården nuvarande mangårdsbyggnad byggdes 1863 (Johansson 1976:268ff). På storskifteskartan från 1830 (U58-33:2) låg mangårdsbyggnaden på samma ställe som dagens, men med gaveln mot sjön (figur 3). Övriga hus som hörde till mangården låg öster därom. Marken väster om mangården, dvs den aktuella exploateringsytan, benämndes trädgård. Prästgården är numera avvecklade och byggnaden används som kontor av Dellner.

Bytomten RAÄ 260 är 350x200 meter stor. Den är mycket snävt avgränsad i FMIS, gjort utifrån storskifteskartan från 1830. Det betydde att den yta som nu skulle exploateras och hade redovisats som trädgård 1830 till stor del föll utanför avgränsningen. Men hur bebyggelsen varit strukturerad innan 1830 framgår inte i källmaterialet. Har prästgården alltid legat på samma plats? Av inventarieförteckningarna framgår att den, som sig bör, har innehållit en stor

Figur 4. Charlotta dokumenterar schakt 1. Foto: Britt-Marie Hägerman

mängd byggnader. Delar av bebyggelsen bör med all sannolikhet en gång legat i trädgården, främst under den tid då även fägården skulle rymmas söder om vägen. Att göra en avgränsning utifrån kartmaterial är i sig mycket osäkert.

Syfte

Syftet med förundersökningen var att avgränsa den del av fornlämningen som berördes av nybyggnationen samt fastställa art och karaktär på förekommande lämningar. Den arkeologiska förundersökningen skall utgöra ett fullgott underlag för tillståndsprövning enligt bestämmelserna i 2 kap 12 § KML och företagarens fortsatta planering. Resultatet ska redovisa fornlämningens kunskapspotential vilken är bestämmande för om Länsstyrelsen Dalarna kommer att besluta om en särskild undersökning enligt bestämmelserna i 2 kap 13 § KML. Den arkeologiska förundersökningens huvudsakliga målgrupper var Länsstyrelsen Dalarna och Dellner Malmco AB.

Länsstyrelsen hade endast förväntat sig ett fåtal lämningar och ansåg att undersökningen skulle kunna göras under en mycket begränsad tid.

Metod

För att avgränsa fornlämningen grävdes sökschakt fördelade över undersökningsområdet. Matjorden i schakten grävdes bort skiktvis ner till naturlig mark eller kulturlager med hjälp av hjulförsedd grävmaskin. Därefter finrensades schakten med spade och skärlev och anläggningarna dokumenterades i plan. Samtliga schakt och anläggningar mättes in manuellt i förhållande till vägen, befintliga byggnader och schakt. Schakt och anläggningar dokumenterades översiktligt i plan och beskrevs (figur 4). En anläggning grävdes ut till hälften,

Figur 5. Plan över undersökningsområdet med schakt 1–9 utritade. Skala 1:1 000.

fotograferades och dokumenterades i profil med lagerbeskrivningar. Prover togs för ^{14}C -analys och skickades till Thomas Bartholin, Scandinavian Dendrodating för vedartsanalys och Ångströmlaboratoriet i Uppsala för datering.

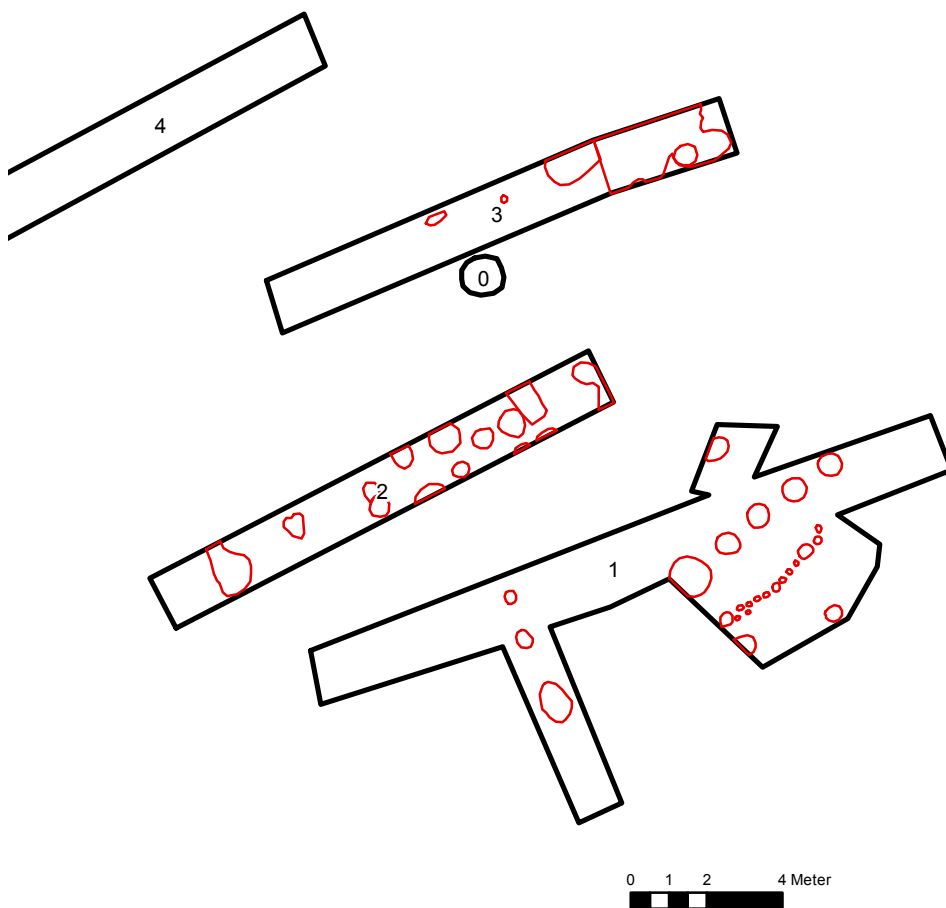
Undersökning

Exploateringsområdet låg i en söderslutning ner mot Vikasjön. Det var cirka 25x80 meter stort och inkluderade kontorshus, ledningar och en väg till parkeringen. Vid den arkeologiska förundersökningen grävdes sammanlagt 9 schakt inom ett ca 25x50 m stort område motsvarande kontorshuset (figur 5). Den sammanlagda ytan på schakten var 162 kvm, dvs drygt 10% av undersökningsområdet. Schakten var mellan 5 och 17,5 meter långa, 1,5 meter breda och 0,2-0,6 meter djupa. Schakt 1 kom att utvidgas för att försöka få ett bättre grepp om karaktären på de framkomna lämningarna. Matjorden varierade i djup mellan 0,15 och 0,5 meter. Den naturliga marken utgjordes av silt.

Schakt 1

Schaktet var 17,5x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,2–0,4 meter djupt. Matjorden var 0,15 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt. Schaktets västra del gick delvis in i en före detta odlingsbädd med nyligen nedhuggna hallonsnår.

I nordöstra delen, med början 2,5 meter från schaktets kortsida, framkom en rad med fem stolphålsliknande färgningar (NNÖ-SSV) (figur 6 och 8). För att få ett bättre grepp om lämningarnas karaktär utvidgades schaktet åt både

Figur 6. Anläggningarna i schakt 1–3. Skala 1:200.

norr och söder. En stolphålsfärgning återfanns i södra utvidgningen och en i den norra. Sydost om stolpraden fanns en rad med 14 störhål som tolkades som en vägglinje. Stolphålen som tänktes vara spår efter takbärande stolpar var mellan 0,6 och 1 meter i diameter. Ett stolphål undersöktes (figur 7). Det var 0,4 meter djupt med närmast plan botten. Fyllningen i stolphålet bestod av mellanbrun silt med kolfragment och små bitar bränd lera. Någon stolpkanal gick inte att se. Vägglinjens störhål var 0,1–0,3 meter i diameter. Vägglinjen var svagt konvex medan stolpraden var rak (figur 6). Ett avlångt, otydligt avgränsat, område intill dessa tolkades som ett möjligt golv.

I västra delen av schaktet, i den nedre delen av matjorden, återfanns slagg, ett benföremål, ett kritpipshuvud och skarpkantiga stenar. På var sin sida om kritpipans klack fanns ett versalt S och I. Själva klacken var plan utan dekorer. Skaftet var avbrutet 1 cm från huvudet och själva huvudet var trasigt. Benföremålet var tillverkat av ett mellanhandsben från ett ungt nötdjur. Benet var avsågat och hade ett genomgående hål och nedanför hålet en urfasning med sneda kanter. Mellan de två hålen var en lätt avfasning av ytan. På den ena sidan var en fäsning som

Figur 7. Det snittade stolphålet. Foto: Marianne Kullander.

Figur 8. En rad med stolphålsliknande anläggningar dök upp i schakt 1. Foto: Marianne Kullander.

om sidan blivit sliten eller medvetet urkarvad. Benets baksida var tillplanat. Det är okänt vad föremålet har haft för funktion.

I matjorden iaktogs rödgods, tegelfragment, bränd lera, glas, obrända ben, reduktionsslag, ugnsväggsfragment och porslinskärvor.

Schakt 2

Schaktet var 12x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,35–0,5 meter djupt. Matjorden var 0,2–0,4 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt. Schaktets västra del gick delvis in i en före detta odlingsbädd med nyligen nedhuggna hallonsnår. I schaktet fanns 15 anläggningar bestående av klart avgränsade runda eller ovala anläggningar samt tre diffusa färgningar (figur 6). I den ena färgningen fanns en spetsad trästör nedstucken. Längst i sydväst var ett rosaaktigt lerlager. Ingen anläggning undersöktes.

Figur 9. Det som i brist på bättre tolkades som kulturlager hade en mycket oregelbunden utbredning och innehöll bl.a en del bränt material. Foto: Britt-Marie Hägerman.

Ett bryne och ett järnföremål observerades i matjordslagret. Brynet var smalare i ena änden och bågge ändar var avbrutna. Spår efter nålslipning fanns på båda sidorna. Järnföremålet kan eventuellt vara en yxa. I den ena änden var två flikar på vardera sidan om ett eventuellt genomgående hål. Hålet gick genom den breda plana sidan. Föremålet var svagt böjt.

I matjorden iaktogs järnföremål, skarpkantig sten, porslinsfragment, bränd lera, rödgods, obrända ben, reduktionsslagg, del av en botten-skålla och en halv hästsko.

Figur 10. Det oregelbundna kulturlagret i schakt 3 fotograferat från öster. Foto: Britt-Marie Hägerman

Schakt 3

Schaktet var 10,5x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,25–0,55 meter djupt. Matjorden var 0,3–0,5 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt. I nordöst fanns ett flertal anläggningar och färgningar som troligen härrör från ett omrört kulturlager (figur 6, 9 och 10). I kulturlagret iaktogs tegelfragment, bränd lera, mindre slaggbitar, eventuell reduktionsslagg, järnspikar, kolfragment, rödgods, obrända ben och skarpkantiga stenar. En bit västerut var ett rosaaktigt lerlager som synes ligga ovanpå ett gråsvart lager med spår av kol, bränd lera, reduktionsslagg, ugnsväggsfragment och ben. Schaktet grävdes inte ner till orörd mark.

I matjorden iaktogs även porslinsfragment, kritpipsfragment och glas.

Schakt 4

Schaktet var 10x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,45–0,6 meter djupt. Matjorden var 0,5 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt med enstaka kolstänk i gränsen mellan matjord och silt. I nordöst var en stor sten, 0,3x0,6 meter stor.

I matjorden iaktogs tegelfragment, glas, obrända ben, porslins-skärivor, skarpkantiga stenar, en halv hästsko, kritpipsskaft och rödgods.

Schakt 5

Schaktet var 8,5x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,25–0,5 meter djupt. Matjorden var 0,35 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt med enstaka kolstänk i gränsen mellan matjord och silt. I botten fanns tre stenar, 0,2x0,5 meter stora.

I matjorden iaktogs skarpkantiga stenar, tegelfragment, järnfragment, porslinsfragment, rödgods och en obränd kåke från ett vuxet nötdjur.

Schakt 6

Schaktet var 9x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,5–0,6 meter djupt. Matjorden var 0,3–0,5 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt med ett par eventuella plogspår.

I matjorden iaktogs tegelfragment, rödgods och ett järnföremål.

Schakt 7

Schaktet var 9x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,4–0,5 meter djupt. Matjorden var 0,35 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt med ett par eventuella plogspår.

I matjorden iaktogs porslinsfragment, tegel och järnföremål.

Schakt 8

Schaktet var 5x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,45–0,55 meter djupt. Matjorden var 0,4 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt med enstaka kolstänk i gränsen mellan matjord och silt. I sydväst var en gråfärgning, 1 meter i diameter och 0,5 meter djup. I nordöst fanns ett schakt för dagvattenledning, cirka 1 meter brett.

I matjorden iaktogs obrända ben, rödgods, och tegelfragment.

Schakt 9

Schaktet var 14x1,5 meter (NÖ-SV) och 0,3–0,35 meter djupt. Matjorden var 0,3 meter djup. Den naturliga marken utgjordes av silt. I nordöst var en ledningsgrav för fiberoptik, 3 meter bred. Längst i nordöst återfanns tegelstenar, stora kantiga stenar, 0,15–0,3 meter stora, grus, sand och mindre stenar, upp till 0,1 meter stora.

I matjorden iaktogs tegelfragment, porslinsskärivor och rödgods.

Resultat

Ett 40-tal anläggningar framkom i schakt 1–3, medan resterande schakt i huvudsak saknade anläggningar. I schakt 4 och 5 fanns enstaka stenar, i schakt 8 en grop och i schakt 9 bl.a. en del tegel. Matjorden innehöll en hel del tegel, rödgods, porslin, kritpipsfragment, vilket tyder på att området ingått i Vika kyrkbys gamla bytomt och avgränsningen för RAÄ 260 bör justeras.

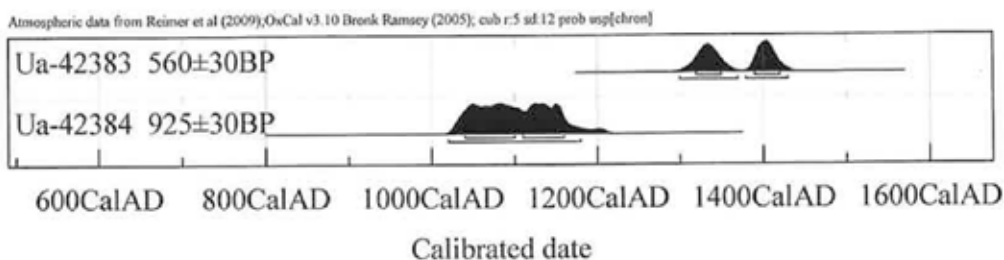
Många av anläggningarna i schakt 1–3 var stolphålsliknande, men det var bara i schakt 1 som de bildade ett urskiljbart mönster. Raden med fem stolphål och troliga stolphålsfärgningen i utvidgningen norr därom tolkades som spår av takbärande stolpar i ett långhus. Endast ett stolphål snittades. Att inte fler undersöktes berodde främst på den mycket begränsade undersökningstiden. I schakt 3 fanns ett oregelbundet sjok som tolkades som ett kulturlager.

Anl. nr	Kontext	Tall	Gran	Björk	Till 14C-analys
Schakt 1	Stolphål		6		Gran <75 år
Schakt 3	Kulturlager	4			Tall <30 år

Figur 11. Vedartsanalyser utförda av Thomas Bartholin, Scandinavian Dendrodating.

Anl. nr	Kontext	¹⁴ C BP	Kalibrerat 1 σ	Analysnummer
Schakt 1	Stolphål	560±30	1320-1350, 1390-1420	Ua-42383
Schakt 3	Kulturlager	925±30	1040-1100, 1110-1160	Ua-42384

Figur 12. ¹⁴C-dateringar utförda på Ångströmlaboratoriet i Uppsala.

Figur 13. Kalibrerade värden för dateringen av stolphålet och kulturlagret.

Blästslogg och ugnsväggsbitar hittades spritt i matjoden med viss koncentration till schakt 2. En hel del kol fanns också i schakten. Det tyder på att en blästplats legat i närheten.

Datering

Två prover togs för vedarts- och ¹⁴C-analys. Det ena ur stolphålets fyllning i schakt 1 och det andra från kulturlagret i schakt 3. Vedartsanalysen visade att det var kol från gran i stolphålet och från tall i kulturlagret (figur 11). Grankolet var från ett fullväxt träd och daterades till 1300-tal, med reservation för att provet i sig hade en viss ålder. En datering till 1400-tal blir därför också fullt möjlig. Tallkolet från kulturlagret hade lägre egenålder och daterades till sen vikingatid–tidig medeltid (figur 12 och 13).

Tolkning

De troliga stolphålen i den södra delen av området (schakt 1) såg ut att kunna bilda ett långhus med två takbärande stolphålsrader och en svagt böjd vägglinje. De framtagna lämningarna skulle kunna höra ihop i en minst 10 meter lång och 3 meter bred konstruktion. Om det var ett stolphus, brukar ett sådant kunna dateras till yngre järnålder. Det var dock inte helt typiskt för hur de hus vi funnit på den närbelägna Tunaslätten sett ut. Läget var däremot bra för en järnåldersgård. Dateringen av stolphålet till 1300-tal motsäger tolkningen att det rörde sig om ett stolphus av förhistorisk typ. Det kan dock vara spår av en medeltida stolphuskonstruktion. Den begränsade förundersökningen visade inte heller om alla färgningarna verkligen var stolphål. Fyllningen var dessutom lite väl brun och distinkt för att vara rester av ett järnåldershus. De små pinnspåren som tolkades som rester av en vägg bör vara spår av något annat, oklart vad. För övrigt var det egentligen bara en rad med stolphål som framkom i förundersökningen. En annan möjlig tolkning skulle kunna vara rester av en palissad. Rader av stolphål som tolkats som palissadkonstruktioner framkom i t.ex. Hönsarvet i Borlänge. Den mer omfattande konstruktionen hade betydligt glesare mellan stolphålen. Endast ett stolphål har daterats och det till omkring 1600 (DM arkiv dnr 159/90).

I schakt 1 till 3 återfanns reduktionsslagg och ugnsväggfragment härrörande från förhistorisk järnframställning. Var järnframställningen har skett går inte att i nuläget bestämma, topografiskt borde framställningsplatsen ha legat ungefär i höjd med schakt 3. Ingen slagg kunde påvisas i strandbrinken eller i strandkanten nedanför tomten. Granntomten i väster var utfylld och i öster stod Prästgården på en utfylld platå. Där slaggen hittades fanns även ett tiotal anläggningar som inte kunde bestämmas till funktion. De kan eventuellt höra ihop med järnframställningen.

I schakt 3 östra del fanns ett område med gråbrun silt med inslag av kol, lera och några stenar. Bland de fynd som iaktogs i lagret var tegelfragment, bränd lera, mindre slaggbitar, eventuell reduktionsslagg, järnspikar, rödgods, obrända ben och skarpkantiga stenar. Eventuellt kan detta lager vara rester efter ett medeltida kulturlager.

Kulturlagrets datering till sen vikingatid-tidig medeltid stämmer inte med åldern på de föremål som låg i dess yta, eller rättare sagt det betyder att det är något annat som har daterats, kanske blästbruket.

Den rikliga förekomsten av yngre rödgods, kritpipor m.m. i matjorden tyder på att det i trädgården funnits bebyggelse före 1840 och att området bör räknas in i bytomten Vika 260, vars avgränsning bör justeras.

Efter anmälan till FMIS registrerades slaggförekomsten som RAÄ 358 och järnåldersboplatsen som RAÄ 359.

Måluppfyllelse

Målet med förundersökningen var att avgränsa fornlämningen samt att fastställa art och karaktär på lämningarna. Det uppfylldes inte till fullo. Det berodde på mängden lämningar, komplexiteten och den alldeles för snålt tilltagna tiden.

Utifrån fynden i matjorden bör hela området höra till Vika kyrkbys gamla bytomt. I schakt 1–3, längst i söder, fanns spår av järnåldersbosättning. Raden av stolphål tolkades tillhörande ett långhus, reduktionsslagg och ugnsväggsfragment härrörande från förhistorisk järnframställning samt eventuellt rester av ett kulturlager från den medeltida bytomten.

Sammanfattning

I samband med planerad byggnation av en kontorsbyggnad i Vika, genomförde Dalarnas museum våren 2011 en arkeologisk förundersökning av det aktuella exploateringsområdet. Undersökningen berörde en bytomt RAÄ 260 som har skriftliga belägg från 1300-talet.

Nio provschakt grävdes fördelade över ytan. Jorden schaktades skiktvis bort med hjälp av grävmaskin. Sammanlagt framkom ett trettioital anläggningar i form av stolphål, färgningar och eventuellt ett kulturlager i schakt 1–3, dvs i södra delen av området.

Genom förundersökningen kunde konstateras att det fanns spår från bytomten över hela det aktuella området, även om det främst indikerades av fynd i matjorden, samt att det fanns rester av förhistorisk järnframställning och troligen främst medeltida bebyggelse i form av stolpkonstruktioner.

Referenser

- Boëthius, G. 1920. *Sveriges kyrkor, del Falu domsagas norra tingslag*. Stockholm.
- Hülphers, A. 1757/1957. *Dagbok öfver en resa igenom Dalarne år 1757*. Falun.
- Johansson, A. 1976. *Vika i historisk belysning. En berättelse om socknen, kyrkan och församlingen*. Vika församling/Falu kyrkliga samfällighet.

Arkiv

Dalarnas museums arkiv: dnr 159/90

FMIS. Riksantikvarieämbetets fornminnesinformation. www.fmis.raa.se.

Lantmäteriet, www.lantmateriet.se. Lantmäteristyrelsens arkiv: U58-33:2,
U58-34:1

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens diarienummer:	431-1950-11
Länsstyrelsens beslutsdatum:	2011-05-03
Ekonomiskt kartblad:	15F 2i SÖ
Socken:	Vika
Fornlämning, raä nr:	260:1
Fastighet:	Vika Kyrkby 29:1
Koordinater, SV (SWEREF 99 TM):	X 6708535 Y 539022
Höjd (RH 70):	116 m.ö.h.
Inmätning:	Manuell
Vedartsanalys:	Thomas Bartholin, Scandinavian Dendrodating
¹⁴ C-analys:	Ångströmlaboratoriet, Uppsala
Uppdragsgivare:	Skanska Sverige AB/Dellner Malmco AB
Utförandetid:	2011-05-11–12
Total yta:	3 000 kvm
Undersökt yta:	162 kvm
Fälttid:	28 tim
Grävmaskintid:	8 tim
DM projektnummer:	1472
DM diarienummer:	168/11
Arkeologisk personal:	Charlotta Helgesson Britt-Marie Hägerman Marianne Kullander (praktikant)
Fältarbetsledare:	Britt-Marie Hägerman
Projektansvarig:	Eva Carlsson

Dokumentationsmaterialet bestående av 108 foton, 3 ritningar och analysrapporter förvaras på Dalarnas museum.

Fynd

Schakt	Nr	Sakord	Frag	Marrial	Vikt
1	1	Benföremål	1	Ben	44
1	2	Kritpipa	1	Piplera	7
2	3	Bryne	1	Skiffer	3
2	4	Järnföremål	1	Järn	63

Dalarnas museum

Postadress

Box 22, 791 21 Falun

Besöksadress

Stigaregatan 2-4, Falun

Tel 023-76 55 00

info@dalarnasmuseum.se

www.dalarnasmuseum.se